

Не можешъ д' идешъ со мене,
Защо ме мене писа'е
Башъ булюк-баша да ода,
Зелени байракъ да носа
Дур' до Цървено Яболко. *)
Филипо, моме Филипо!
Излези на пенджера-та

Да ти 'и видамъ очи-те,
Очи-те да 'и напишамъ!
Ко' ке ми текнитъ за тебе,
Книга-та да ъ отворамъ,
Очи-те да 'и целивамъ,
Жалба-та ди ми поминитъ.

350.

Девоиче, море девоиче!
Девоиче, златно кумривче!
Край мене вървишъ не зборвишъ;
Що пизма държишъ со мене?
Аль ти ъ уста медена,
Аль ти ъ гърло шекерно,
Аль ти сѣ зъби бисерни?“ —

„Върви въ пѣтемъ, лудо, не зборви,
Не трескай ми го сърце-во,
От' ми ъ сърце треснато;
Некни ми умре татко ми,
Вчера ми умре майка ми,
Брака-та ми сѣ гото'и.“

351.

Излези що те викаетъ,
Цървено грозѣ 'убаво!“ —
„Дегиди лудо и младо!
Речи имъ да почакаетъ,
Дур' да излезамъ отъ бана,
Дур' да с' измазнамъ цулуфи,
Дур' да с' измиамъ лице-во.“ —
„Излези що те викаетъ,
Цървено грозѣ 'убаво!“ —

„Дегиди лудо и младо!
Речи имъ да почакаетъ,
Дур' да с' измиамъ грѣди-ве,
Дур' да сѣ въ бана избанямъ.“
Кога излезе отъ бана
Цървено грозѣ 'убаво,
Лице ъ сѣнце грееше
Со месечина здружено.

352.

Треска ме треситъ, глава ме болитъ
За она момче, що ъ найгоре;
Та що ми носитъ фино-но фечче
Фино-но фечче на добра глава;
Защ' ми сѣ гледатъ небо-но лице,
Защ' ми сѣ гледатъ, какъ сѣнце греитъ;

*) Место негде въ Азіл.